

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Menippus sive dialogorum satyricorum centuria inanitatum nostrativum speculum

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

39. Iactantia Literaria

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

alia homini cum Deo intercedat conversatio, nullam amoris & obsequii commercium, statis horis ad præscriptas preces curritur, quibus demurmuratis omne petitum subsequi debere arbitrantur. Econtra ubi conscio & invitato Deo omnia fiunt, eodemque mittente omnia promptè suscipiuntur, verbis ad preces vix opus est, quin imò universa vita hominis divinum fit colloquium, sed tu quid rides? *A.* Hominum genus, quod magna vitæ parte lætum, bibulum, tumultuarium, si quando infelicioi aliquis casus incidat, ad libellos properat, & deteriso prius pulvere, torvum videns, & multum suspirans preculas sibi quærit, malo convenientes, admirantibus interim, si qui adsunt, rei novitatem familiaribus. *B.* Bene equidem de talibus mereretur, qui preces magicas præscribere posset, quibus nulla devotione, aut mentis in Deum ascensu, coniurare liceret, & coram quamprimum sistere, quod volunt malorum subsidium.

39. IACTANTIA LITERARIA.

A. Quis mihi opes det, & optima quæque huius terræ emerem! *B.* O Sapientiæ aliquantulum haberes, & opes facillè contemneres. *A.* Inepie, putasne me auri vel argenti massis delectari posse, non v. privilegiis, quæ nummis veneunt? *B.* Quibus? *A.* Sapientiæ, dominio, fortitudine, ingenio, & orbis huius plane

planè rarissimis. *B.* Atqui hæ Philosophorum possessiones sunt, quibus ad sublimia evesti, suaviter vos metallorum custodes, & terræ fossores, ridendo despiciunt. *A.* Illosne dici? quos minimè divites conducunt, quorum lingua mentiuntur, quorum humeris sustolluntur, quorum phantasijs delectantur, quorum morte vivunt, & quos inclementiori intuitu enecant. *B.* Imò illos potius, qui astris dominantur, terram dispensant, mores humanos formant, naturam provocant, fortunam rident, opes calcant, ingenio circumvolant, Tyrannos increpant, & mortem familiarem habent. *A.* Vah! semper tu priscos illos Heroas somnias & Sapientum umbras nobis opponis, puerorum terriculamenta. Ego vero hodierna exempla tibi exprobro, antiquorum vix simias: scilicet quos Calendarij characteres excruciant, aut agelli jugerum extollit, aut conjugis turbeculæ circumagunt, aut vulgatæ artis admiratio abripit, aut fortuitus casus deijcit, aut nûmuli spes extimulat, aut sordida vincula detinent, aut Principum mores secum trahunt, aut mortis memoria exanimat. Interim Lycurgi, Plat. Arist. Plin. Eucl. Gal. Liv. Virgilij audiunt, & regnum carthaccum magno supercilio occupant. *B.* Vide quam iniquus sis illis? Nonne & Divinum volumen explicant, & justitiam administrant, & corpus ægrum curant, & animam indomitam cicurant, & Naturæ repagula recludunt, & cœli motiones explorant soli, pro reliquorum otio ac usu occupatissimi, ut meritò non sibi, sed in Generis humani comoda

moda subsidiaque
necesse est, & re
voluntissime sustin
non tualeis mot
nem opinionem
na credulitatem,
um imitationem
mas, divitisque
saligia conce
Mundo regu
na occurrant, v
cidant. B. T
eruditionem
nis committen
to verba. Mihi
duratura ac
no meliores ill
alubriciores ac

Qvam iniqu
inter gravi
videtur illas il
na omnis, ac
adfectus tragi
nostrum mearu
simorum hom
nam composit
operatis & ob
vos felicissim

moda subsidiaque natos credas? A. Laudo simplicitatem tuam, hæc enim te mitius ferre jugum tuum facit, & rerum vilissimarum admiratione te planissime sustinet. Nolo itaque te scire, primum multis motorem ventrem, summum doctorem opinionem, exoptatissimum encomiasten credulitatem, denique possessionis complexum imitationem esse, quibus si temporis opportunitas, diuinitisque favor aspirent, vanitatis humanæ fastigia conscendant, indeque irregularissimas Mundo regulas præscribant: Sin aduersa aliqua occurrant, vno momento fama, voce, vitæ excidant. B. Tua opinione religionem stupidis, eruditionem fatuis, mores barbaris, imperia servis commitemus? A. Hæc sunt literarij factus verba. Mihi vero dulcissimum est experientia diuturna, ac conversatione intima didicisse, non meliores illos aut rerum certiores esse aliis, sed lubriciores ac loquaciores.

40. C O N V E R S A T I O. *76. ulm.*

A. Quid iniqua mea fors est, nunquam fuisse inter graviora colloquia & consultationes prudentissimas illorum admillum, quibus respublica omnis, ac literaria innititur? B. Quid tu hic adferstragicum? A. Quid aliud, nisi cogitationum mearum æstus, qui nusquam Excellentissimorum hominum censuris examinati, nunquam compositi & subacti sunt, sed inter se, sub paupertatis & obscuritatis tenebris tumultuârunt, dū vos felicissimi magno compendio rerū omnium

D

um